

Entrevista a Juanjo Clavería, expacient de leucèmia i autor del llibre “Mi lucha contra la leucemia”

“La meva màxima és viure aquí i ara”

Al setembre de l'any 2000, Juanjo va ser diagnosticat de leucèmia limfoblàstica aguda. Durant gairebé un any va rebre tractament intensiu de quimioteràpia i radioteràpia a l'Hospital Universitario Gregorio Marañón de Madrid. Afortunadament no va haver de sotmetre's a un trasplantament de medul·la òssia. Ara, plenament recuperat, ha decidit plasmar la seva vivència en un llibre.

- Què et va passar pel cap quan et van diagnosticar leucèmia? En quin moment de la teva vida estaves?

Quan em van diagnosticar leucèmia estava en un dels millors moments de la meva vida. A nivell personal era pare d'una estupenda nena de 6 mesos, sana i molt maca, que havia estat molt desitjada.

A la tarda, volia arribar a casa com més aviat per a participar al costat de la meva dona en el bany de la nena i la posterior posada de crema que acompanyàvem de jocs, petons, rialles i carícies vàries. Era la culminació de la nostra parella.

A nivell professional estava una mica pitjor; m'acabaven de traslladar des de Barcelona on havia desenvolupat una tasca formativa que em satisfia i en els últims mesos el meu nom sonava com a possible ascens. Al destinar-me a Madrid vaig veure esfumar-se aquesta possibilitat de promoció i vaig abandonar la impartició de cursos passant a dirigir el departament de productes frescos a l'hipermecat Continente de San Blas (Madrid).

- Com vas portat tot el tractament: ànims, compaginació amb la família i la feina, etc.?

Durant el tractament vaig tenir tot el suport possible. La meva dona estava amb mi durant tot el dia, parlava amb els metges, em cuidava a mi, m'entretenia i a la nit, quan arribava a casa, estava amb la nena i descansava. A les nits, durant el primer mes sobretot, la meva mare m'acompanyava, parlàvem, dormíem... El meu pare aprofitava per visitar-me freqüentment. La resta de família estava amb la nena, preparant el menjar, comprant... i treien alguna estona per veure'm. La majoria dels amics em van prestar el seu suport incondicional, visitant-me i donant-me ànims.

FUNDACIÓ **JOSEP CARRERAS** Contra la leucèmia

El director de l'hipermercat es va oferir per ajudar-nos, em va fer varios regals i mai em va fer pensar en una ràpida tornada a la feina. Tenia cobertes totes les necessitats (econòmiques, afectives i sanitàries). La veritat és que considero que tots els que m'envoltaven van estar a l'alçada de les circumstàncies excepte algun cas concret.

- **Alguna cosa va canviar la teva manera de veure el món abans i després del diagnòstic?**

Després del diagnòstic vaig començar un procés en el qual vaig patir molts canvis interns. La meva escala de prioritats i de valors va canviar de forma espectacular. La feina i l'èxit professional van deixar de ser alguna cosa important a la meva vida. Vaig deixar de pensar tant en el futur i em vaig dedicar a viure el present i gaudir-lo. La meva màxima és viure l'aquí i l'ara. Des de llavors intento ser més feliç en totes les coses que faig i ser més conscient del que sóc. Vaig començar a realitzar activitats que em satisfien com passejar, fer esport, viatjar, practicar ioga, prestar més atenció a la natura, passar la major part del temps possible amb les persones que estimo, practicar la calma... Ara gaudeixo de les petites coses de la vida: una conversa, l'alba, un passeig, un petó, un got d'aigua... Pràcticament sóc una persona nova. No treballo però no estic desocupat. Sempre tinc projectes però el més important és que em sento content amb mi mateix. La feina em produïa estrès i em feia confondre vida i feina; tot eren presses, canvis...

- **Perquè et vas plantejar escriure un llibre sobre la teva història? Seguiràs escrivint?**

Vaig decidir escriure el llibre per poder ajudar a altres persones que estiguessin passant per una situació similar a la que jo vaig passar. Aquest és l'únic objectiu del llibre. Abans d'aquest llibre vaig escriure un altre amb una edició de 8 exemplars com a record personal de la vivència per a pares, sogres, oncles i filles. La família i algun amic que el va llegir em van incitar a què escrivís un llibre perquè ajudés a altres persones. No descarto la possibilitat de seguir escrivint. Tinc idees encara que és difícil aconseguir que una editorial publiqui un llibre d'un desconegut i la possibilitat de realitzar l'edició a través d'un web, té l'inconvenient que la repercussió és molt petita.

FUNDACIÓ **JOSEP CARRERAS** Contra la leucèmia

- Quins són els teus plans de futur?

Els meus plans de futur són educar a les meves dues filles tan bé com sigui possible, fer feliços a tots els qui m'envolten, donar i posar amor i presència en tot el que faci, ajudar als altres i no fer mal als altres. Aquests són els plans generals que condicionen tot el que faig. També tinc objectius més concrets, com pujar al Moncayo, fer teatre, aprendre anglès, millorar el francès.....

- Què li recomanaries a una persona a la qual li han diagnosticat leucèmia?

A una persona a la qual li diagnostiquen leucèmia li recomanaria que faci tot el que li diguin els metges, que tingui molta força i fe en els metges i en sí mateix. Que estigui animat i que sigui pacient perquè és un tractament llarg i dur. Que es recolzi en la família i en els amics i se centri en lo essencial, en el que de debò importa a la vida.

- Fins ara has donat tots els beneficis del teu llibre a la nostra Fundació, com creus que una persona pot col·laborar en la lluita contra la leucèmia? Quins són els reptes que creus que la societat ha de dur a terme?

Les persones poden ajudar en la lluita contra la leucèmia principalment de forma econòmica perquè els tractaments i la investigació científica són molt cars. Encara que realment no se saben les causes que provoquen aquesta malaltia els ciutadans hem de desenvolupar hàbits saludables influint d'aquesta manera en costums perjudicials. La societat ha de ser molt més solidària, justa, equitativa i comprensiva en tots els sentits. El nostre repte és viure en harmonia amb la naturalesa i amb la resta d'éssers.

Mi lucha contra la leucemia
Autor: Juan José Clavería
Editorial: www.lulu.com, 2009

